

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- เกียรติจักร วัจนะสวัสดิ์. คำอธิบายกฎหมายอาญา 1. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542.
- ขนิษฐนันท์ อภิหรรษากร และคล บุนนาค. การคุ้มครองพยานกับการป้องกันและปราบปรามองค์กรอาชญากรรมและผู้มีอิทธิพล. แบบเสนอหัวข้อการวิจัย กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม, 2547.
- แจ่มชัย ชุติวงศ์. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์นิติบรรณการ, 2538.
- คณิต ฒ นคร. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เนติธรรม, 2538.
- คณิง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- คณิง ภาไชย. กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- จตุรงค์ นุรมัชานนท์. สิทธิพยานในคดีอาญาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ 2540 มาตรา 244. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2541.
- ชาญเชาวน์ ไชยานุกิจ. เชื้ออาชญากรรม. การประนอมข้อพิพาทและกระบวนการยุติธรรม. อัยการนิเทศ, พ.ศ.2539 เล่มที่ 58 ฉบับที่ 54 : 90
- ชาติชาย ชอบทางศิลป์. สิทธิของผู้เสียหายที่จะได้รับการเยียวยาจากรัฐอันเนื่องมาจากการกระทำ ความผิดทางอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ณรงค์ ใจหาญ. หลักกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด, 2543.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. สิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูทธ แก้วภักดี. การคุ้มครองความปลอดภัยของพยานบุคคลในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- ประสพสุข บุญเดช. การหย่าตามกฎหมายฟิลิปปินส์. ดุลพาท, หน้า 104. เล่ม 3 ปีที่ 50, กันยายน-ธันวาคม 2546.
- ปรีดา นันทดี. กฎหมายขัดขวางกระบวนการยุติธรรม: ศึกษากรณีการพัฒนากฎหมายไทยให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติเพื่อการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ ค.ศ. 2000. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.
- พนิดา เสวตสุนทร. การสืบพยานในคดีอาญาโดยใช้สื่อภาพและเสียงโดยเชิงปฏิสัมพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- พรชัย รัศมีแพทย. การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการยุติธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. การบริหารงานยุติธรรม หน่วยที่ 14. โรงพิมพ์สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. บริษัทยูแพค จำกัด, สิงหาคม 2538.
- เมทินี ชโลธร. การปฏิบัติต่อพยานบุคคลในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต (การบริหารยุติธรรม) คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.
- ลัดดาวัลย์ สีตาแก้ว. แก้ใหญ่ วิ.อาญา พลิกแนวฎีกา จับ.ค้น.ขัง...แบบเดิมไม่ได้? รายงานพิเศษ, หน้า 4-17, วารสารข่าวกฎหมายใหม่, 1 ธันวาคม 2547.
- วันชัย รุจนวงศ์. มาตรการคุ้มครองพยานบุคคล. วารสารอัยการ 18, พฤศจิกายน 2537.
- วันชัย ศรีนวลนัด. รายงานการวิจัยเรื่องการคุ้มครองพยานบุคคลในคดีอาญา. วิทยาลัยการยุติธรรม กระทรวงยุติธรรม, 2540.
- วันชัย ศรีนวลนัด. การคุ้มครองพยาน กฎหมายสำคัญที่ต้องมี. เวทีทรรศน์, หน้า 2. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์, 12 กรกฎาคม 2542.
- วีรพงษ์ บุญโญภาส. วิพากษ์มาตรการคุ้มครองพยานในไทย. ประชาชาติธุรกิจ, 7-10 พฤศจิกายน 2545.
- วีรพงษ์ บุญโญภาส และคณะ. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการบริหารจัดการระบบงานคุ้มครองพยานของสำนักงานคุ้มครองพยาน. คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กุมภาพันธ์ 2547.
- สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด. ร่างรายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (ระยะที่ 1). 2544.
- โสภณ รัตนการ. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารประกอบการสอน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2536.
- สุทธิพล ทวีชัยการ. การกำหนดความผิดฐานขัดขวางกระบวนการยุติธรรม. ร่างรายงานการวิจัย เรื่อง การพัฒนากฎหมายป้องกันและปราบปรามองค์การอาชญากรรมข้ามชาติที่มีการจัดตั้ง

ในลักษณะองค์กร (ระยะที่ 2). สถาบันกฎหมายอาญา สำนักงานอัยการสูงสุด.
สุทัศน์ เงินหมื่น. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพยานควรได้รับการคุ้มครอง. เวทีทัศน์, หน้า 13.

หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน, 14 กรกฎาคม 2542.

อรรถพร ชูบำรุง และศรีสมบัติ โชติประจักษ์ชัด. ว่าด้วยเหยื่ออาชญากรรม. กรุงเทพมหานคร :
มหาวิทยาลัยมหิดล, 2532.

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ประมวลกฎหมายอาญา

พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.2546.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540.

ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีว่าด้วยการคุมพยานและการป้องกันพยานสำคัญในคดีอาญา

ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. 2544.

เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องการคุ้มครองพยานบุคคล สำนักวิชาการศาลยุติธรรม และ

วิทยาลัยข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม สำนักงานศาลยุติธรรม วันที่ 19 มิถุนายน 2544.

ภาษาอังกฤษ

Chapter 73 Obstruction of Justice U.S.C. section 1503.

Comprehensive Crime Control Act 1984, USA.

Kathleen F.Brickey, Corporate Criminal Liability, Volume 3. Illinois:Callaghan &
Company, 1984.

Merriam-Webster's Dictionary of Law Z1996X. Available.

<http://dictionary.lp.findlaw.com/scripts/results.pl?co=.../ed47421215bd21332e2745190105ec>.

United States Code Title 19, Crime and Criminal Procedure Chapter 224 "Protection
of Witness".

Organized Crime Control Act 1970, USA.

Republic Act 6981, Philippines. Available.

http://doj.gov.ph/faqs_witness.html

<http://protectionproject.org/vt/ma.html>

<http://.chanrobles.com/republicactno6981.html>

ภาคผนวก

พระราชบัญญัติ
คุ้มครองพยานในคดีอาญา
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“พยาน” หมายความว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้ หรือ ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

“ความปลอดภัย” หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยาน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ การเรียกร้องหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่พยานพึงได้รับตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และเพื่อการนั้นให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงวางระเบียบการทำงานตามที่ กบ ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละกระทรวง

กฎกระทรวงและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๖ ในกรณีที่พยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาลหรือสำนักงานคุ้มครองพยาน แล้วแต่กรณี อาจจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือตามที่พยาน หรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้องได้ร้องขอ และในกรณีจำเป็นบุคคลดังกล่าวจะขอให้เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

การแจ้งและวิธีการที่เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่อื่นจะให้ความคุ้มครองแก่พยานตามคำขอและการสิ้นสุดลงซึ่งการคุ้มครองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กำหนดโดยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือหัวหน้าหน่วยงานของรัฐของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี

การคุ้มครองให้พยานได้รับความปลอดภัย ให้รวมถึงการจัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย เว้นแต่พยานจะไม่ให้ความยินยอมและการปกปิดมิให้มีการเปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมแก่สถานะและสภาพของพยานและลักษณะของคดีอาญาที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๗ ในกรณีที่สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อกรณีที่พยานจะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย และพยานได้ร้องขอ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องพิจารณานำมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ตามความจำเป็นที่เห็นสมควร เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

หมวด ๒
มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

มาตรา ๘ พยานในคดีอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ อาจได้รับความคุ้มครองตามมาตรการพิเศษได้

(๑) คดีความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต หรือกฎหมายว่าด้วยศุลกากร

(๒) คดีความผิดเกี่ยวกับความมั่นคงแห่งราชอาณาจักรตามประมวลกฎหมายอาญา

(๓) คดีความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เฉพาะที่เกี่ยวกับการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปเพื่อการอนาจาร เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และความผิดฐานพรากเด็กและผู้เยาว์ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้าหญิงและเด็ก หรือ ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี หรือความผิดเกี่ยวกับการ เป็นเจ้าของกิจการค้าประเวณี ผู้ดูแลหรือผู้จัดการกิจการค้าประเวณี หรือสถานการค้าประเวณี

(๔) คดีความผิดเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม ได้แก่ ความผิดฐานอั้งยี่และช่องโจรตามประมวลกฎหมายอาญา และให้หมายความรวมถึงความผิดอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการกระทำร่วมกัน โดยกลุ่มอาชญากร ที่มีการวางแผนอย่างเป็นระบบและมีการวางเครือข่ายเป็นขบวนการหรือองค์กรลับอย่างซับซ้อนและเป็นสัดส่วน

(๕) คดีความผิดที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไป หรือโทษสถานที่หนักกว่า นั้น

(๖) คดีซึ่งสำนักงานคุ้มครองพยานเห็นสมควรให้ความคุ้มครองพยาน

มาตรา ๕ เมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัย พยานหรือบุคคลอื่นใดซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวน คดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา หรือพนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา อาจยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย เพื่อขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน ทั้งนี้ ต้องได้รับความยินยอมของพยานด้วย

เมื่อได้รับคำร้องตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย พิจารณาสั่งการโดยด่วน ถ้ามีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าพยานจะไม่ได้ได้รับความปลอดภัย ก็ให้สั่งให้ใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง และการดำเนินการตามวรรคสองให้เป็นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยานเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอาจขอขยายระยะเวลาครั้งละไม่เกินสามเดือน แต่ไม่เกินสองปี

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนตัว ชื่อสกุลและหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับคืนสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยานด้วย

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร่องสิทธิที่พยานพึงได้รับ

(๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ได้รับการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามคำขอดังกล่าว โดยให้ถือว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับ และห้ามมิให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดเผยข้อมูลนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่สามมี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน หรือ บุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานซึ่งมีผลต่อการที่จะมาเป็นพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัยและพยานได้ร้องขอให้นำมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยานมาใช้บังคับแก่บุคคลดังกล่าวได้ เว้นแต่บุคคลดังกล่าวจะไม่ให้ความยินยอม

มาตรา ๑๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายอาจสั่งให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษสิ้นสุดลง เมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) พยานร้องขอ

(๒) พยานไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงหรือระเบียบของกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษ

(๓) พฤติการณ์เกี่ยวกับความปลอดภัยของพยานเปลี่ยนแปลงไป และกรณีไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้การคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอีกต่อไป

(๔) พยานไม่ให้การเป็นพยานโดยไม่มีเหตุสมควร

(๕) ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาลหรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ อันเนื่องมาจากการเป็นพยานในคดีที่พยานได้รับความคุ้มครอง

หมวด ๓

สำนักงานคุ้มครองพยานและการดำเนินคดี

มาตรา ๑๓ ให้จัดตั้งสำนักงานคุ้มครองพยานขึ้นในกระทรวงยุติธรรม และให้มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการคุ้มครองพยานตามมาตราการ ทัวไปและมาตรการพิเศษการปฏิบัติที่เหมาะสม รวมทั้งประสานการปฏิบัติงานและข้อมูลกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความปลอดภัยแก่พยานตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่มีความจำเป็น กระทรวงยุติธรรมจะแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงยุติธรรมซึ่งมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางนิติศาสตร์ เพื่อให้มีอำนาจดำเนินคดีแพ่งตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่กระทรวงยุติธรรมมอบหมายก็ได้ โดยแจ้งให้ศาลทราบ

การดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ข้าราชการผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินคดีหรือพนักงานอัยการได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง

หมวด ๔

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยานหรือสามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนาเนื่องจากการที่พยานจะมาหรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร

ค่าตอบแทนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งปฏิเสธการได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทน

มาตรา ๑๖ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายที่มีสิทธิขอรับค่าตอบแทนตาม มาตรา ๑๕ หรือทายาทยื่นคำขอต่อสำนักงานคุ้มครองพยานตามแบบที่สำนักงานคุ้มครองพยานกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่บุคคลนั้นได้รู้ถึงการกระทำความผิด

หลักเกณฑ์ วิธีการยื่นคำขอ และวิธีพิจารณาคำขอ ให้เป็นไปตามที่ระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา ๑๗ เมื่อพยานได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว พยานพึงมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง แต่ในกรณีที่พยานโจทก์ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็นโจทก์ หรือเป็นพยานจำเลย ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลที่จะมีคำสั่งให้มีการจ่ายค่าตอบแทนดังกล่าว แต่ไม่เกินอัตราตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๘ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๙ หากปรากฏในภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่เบิกความเป็นพยาน โดยไม่มีเหตุสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ ในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทนตาม มาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือคืนหรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นตาม มาตรา ๑๘ แล้วแต่กรณี ที่รัฐได้จ่ายไปจริง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน

ให้หน่วยงานที่ได้จ่ายค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายประสานงานกับสำนักงานคุ้มครองพยาน ในการเรียกคืนหรือเรียกให้ชดใช้ค่าตอบแทนหรือค่าใช้จ่ายตามวรรคหนึ่ง

หมวด ๕ การอุทธรณ์

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่ผู้ได้รับคำสั่งหรือคำวินิจฉัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ อันไม่ใช่คำสั่งของศาล ไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อศาลยุติธรรมชั้นต้นซึ่งมีใช้ศาลแขวง และมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคืออาญาหรือศาลทหารชั้นต้นที่มีเขตอำนาจเหนือคดีนั้น หรือที่บุคคลเหล่านั้นมีที่อยู่ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้ได้รับยกเว้นค่าอุทธรณ์ธรรมเนียมทั้งปวง

ให้การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๑๘ เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งสำนักงานคุ้มครองพยาน

การอุทธรณ์คำสั่งตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ให้ศาลพิจารณาเป็นการลับและให้เฉพาะบุคคลที่เกี่ยวข้องกับคดีตามที่ศาลเห็นสมควรมีสิทธิเข้าฟังการพิจารณาคดีได้ ทั้งนี้ ให้ศาลพิจารณาและมีคำสั่งให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลได้รับอุทธรณ์เว้นแต่มีเหตุอันสมควรศาลอาจขยายระยะเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ต้องจดรายงานเหตุนั้นไว้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้ศาลมีอำนาจหมายเรียกเอกสาร ข้อมูล หรือเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องมาเพื่อทำการไต่สวนโดยไม่ชักช้า และสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร

คำสั่งของศาลตามมาตรานี้ให้เป็นที่สุด

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดเปิดเผยความลับเกี่ยวกับสถานที่อยู่ ชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ซึ่งได้มีการดำเนินการเพื่อให้เกิดความปลอดภัยตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๑ โดยประการที่น่าจะเป็นเหตุให้พยานบุคคลเหล่านั้นไม่ได้รับความปลอดภัย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำตามวรรคหนึ่งเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวถึงแก่ความตาย ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ถ้าการกระทำตามมาตรา ๒๑ เป็นการกระทำเพื่อให้บุคคลตามมาตราดังกล่าวไม่ได้รับความปลอดภัย ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้นถึงหนึ่ง

มาตรา ๒๓ ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อบุคคลใดเพราะเหตุที่บุคคลนั้น สามี ภริยา ผู้บุพการี หรือผู้สืบสันดานของบุคคลนั้นจะมา หรือได้มาเป็นพยานต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ ถึงหนึ่ง

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบกระทรวงยุติธรรม*

ว่าด้วยคำตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี
ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา
พ.ศ.๒๕๔๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมโดยความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงยุติธรรม ว่าด้วยคำตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“คำขอ” หมายความว่า คำขอรับคำตอบแทนและค่าใช้จ่าย

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคุ้มครองพยานและหมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการคุ้มครองพยานตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาการจ่ายคำตอบแทนความเสียหายแก่พยานในคดีอาญาและผู้ใกล้ชิด

“ผู้มีสิทธิยื่นคำขอ” หมายความว่า พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ทายาท โดยธรรมชาติของพยานที่พยานเกิดความ

* ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่มที่ ๑๒๑ ตอนพิเศษ ๑๒๑ ง วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๗ มีผลบังคับใช้วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๔๗

เสียหายแก่ชีวิตและหมายความรวมถึง พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา

“บุคคลอื่นยื่นคำขอแทน” หมายความว่าผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้อนุบาล ในกรณีผู้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นผู้เยาว์หรือผู้ไร้ความสามารถแล้วแต่กรณี ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน สามี ภริยา หรือบุคคลอื่นที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิยื่นคำขอ

“พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา” หมายความว่า เจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสืบสวนคดีอาญา

“พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา” หมายความว่า พนักงานสอบสวนหรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ทำการสอบสวนคดีอาญา

“พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา” หมายความว่า พนักงานอัยการหรือเจ้าพนักงานอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจและหน้าที่ฟ้องผู้ต้องหาต่อศาล

ข้อ ๔ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ โดยอนุโลม

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามระเบียบนี้

ลักษณะ ๑

คำตอบแทน

หมวด ๑

คำตอบแทนแก่พยานที่มาให้ข้อเท็จจริงหรือเบิกความในคดีอาญา

ข้อ ๖ พยานที่ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือเบิกความต่อศาลแล้ว มีสิทธิได้รับคำตอบแทนที่จำเป็นและสมควรตามอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้

ในส่วนของพยานที่ได้ให้ข้อเท็จจริงต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา และพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา จะมีสิทธิได้รับคำตอบแทนเฉพาะพยานที่ระบุไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๗ ในคดีความผิดต่อส่วนตัวซึ่งผู้เสียหายเป็น โจทก์ พยาน โจทก์หรือพยานจำเลยอาจได้รับคำตอบแทนตามอัตราที่กำหนดในระเบียบนี้ ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลพินิจของศาล

ข้อ ๘ คำตอบแทนตามข้อ ๖ และข้อ ๗ ให้จ่ายในอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) พยานผู้ที่มีที่พักอาศัยอยู่ในเขตจังหวัดที่มาให้ข้อเท็จจริงยังที่ทำการพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล ได้รับค่าตอบแทนครั้งละสองร้อยบาท
- (๒) พยานผู้ที่มีที่พักอาศัยอยู่นอกเขตจังหวัดที่เดินทางมาให้ข้อเท็จจริงยังที่ทำการพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล ได้รับค่าตอบแทนครั้งละห้าร้อยบาท

ข้อ ๕ พยานที่พนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือศาล เห็นว่าสามารถให้ข้อเท็จจริงที่เป็นประโยชน์แก่คดี ให้หัวหน้าส่วนราชการของพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย หรือศาลแล้วแต่กรณี เป็นผู้ใช้ดุลพินิจสั่งจ่ายค่าตอบแทน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

หมวด ๒

ค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยาน
หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

ข้อ ๑๐ ในกรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง ทรัพย์สิน หรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เพราะมีการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา เนื่องจากการที่พยานจะมาหรือได้มาเป็นพยาน บุคคลนั้นมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่ให้ความยินยอมในการรับความคุ้มครองพยานตามมาตรการที่สำนักงานกำหนด ตามมาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๖ แล้วแต่กรณี บุคคลดังกล่าวไม่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นนับแต่การไม่ให้ความยินยอม

ข้อ ๑๑ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอต้องยื่นคำขอตามแบบพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามที่สำนักงานคุ้มครองพยานกำหนด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้มีสิทธิยื่นคำขอไม่สามารถยื่นคำขอได้ได้ด้วยตนเอง อาจให้บุคคลอื่นยื่นคำขอแทนก็ได้

ข้อ ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการพิจารณาการจ่ายค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยานในคดีอาญาและผู้ใกล้ชิด” ประกอบด้วย อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพหรือรองอธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพที่อธิบดีกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงกลาโหม ผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองพยานเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณาการจ่ายค่าตอบแทนความเสียหายแก่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ทั้งนี้คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้ถือเป็นที่สุดและให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

ข้อ ๑๔ เมื่อได้รับคำร้องแล้ว ให้สำนักงานคุ้มครองพยานตรวจสอบคำขอและข้อเท็จจริงให้เสร็จสิ้นโดยเร็วและส่งให้คณะกรรมการพิจารณาต่อไป

ข้อ ๑๕ การพิจารณาของคณะกรรมการอาจให้ผู้มีสิทธิยื่นคำขอมามีข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือให้มีการสอบพยานหลักฐานเพิ่มเติมด้วย

ข้อ ๑๖ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้แก่ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิยื่นคำขอไม่พอใจในคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ผู้มีสิทธิยื่นคำขออาจใช้สิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ.๒๕๔๖ ในหมวด ๕ ว่าด้วยการอุทธรณ์

ข้อ ๑๗ ในการพิจารณาจ่ายค่าตอบแทน ให้คำนึงถึงพฤติการณ์และความร้ายแรงของการกระทำความผิดและสภาพความเสียหายที่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้รับ รวมถึงโอกาสที่จะได้รับการบรรเทาความเสียหายโดยทางอื่นด้วย

ข้อ ๑๘ ให้สำนักงานคุ้มครองพยานจ่ายค่าตอบแทนให้แก่พยาน สามิ ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเกิดความเสียหายแก่ชีวิต

(ก) ค่าตอบแทนตั้งแต่สามหมื่นบาทแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(ข) ค่าจัดการศพสองหมื่นบาท

(ค) ค่าขาดอุปการะเลี้ยงดูตามพฤติการณ์ในขณะเสียชีวิตไม่เกินสามหมื่นบาท

(ง) ค่าอุปการะด้านการศึกษาแก่บุตร โดยชอบด้วยกฎหมายของพยานให้จ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละไม่เกินสามพันบาท จนกว่าจะบรรลุนิติภาวะ เว้นแต่เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว

นิติภาวะแล้วกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาหรือเทียบเท่าจนถึงระดับปริญญาตรีในประเทศ ให้ได้รับการอุปการะต่อไปจนถึงอายุไม่เกินยี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(๒) กรณีเกิดความเสียหายแก่ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ

- (ก) ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท
- (ข) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายและจิตใจ ให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท
- (ค) ค่าขาดประโยชน์ทำมาหาได้ระหว่างการรักษาพยาบาล ให้จ่ายในอัตราวันละไม่เกินสองร้อยบาท นับแต่วันที่ไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ
- (ง) ค่าเสียหายอื่นนอกจากที่กล่าวข้างต้น ให้จ่ายตามจำนวนที่สมควรแต่ไม่เกินสามหมื่นบาท

(๓) กรณีเกิดความเสียหายแก่ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินหรือสิทธิอย่างหนึ่งอย่างใด ให้จ่ายตามที่สามารถประเมินหรือเทียบเคียงได้แต่ไม่เกินห้าหมื่นบาท หากความเสียหายนั้นเป็นผลโดยตรงจากการกระทำผิดอาญาโดยเจตนา

การจ่ายเงินต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ลักษณะ ๒

ค่าใช้จ่าย

หมวด ๑

ค่าใช้จ่ายตามมาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๑๙ เมื่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญา ศาล หรือสำนักงานคุ้มครองพยาน ได้จัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามที่เห็นเป็นการสมควร หรือเมื่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานตามที่บุคคลดังกล่าวได้ร้องขอแล้ว มีสิทธิได้รับค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๒๐ ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน เบิกจ่ายได้ตามอัตราดังต่อไปนี้

(ก) พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน

(๑) ค่าที่หักอาศัยอันเนื่องมาจากการคุ้มครองพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้องละแปดร้อยบาท ต่อวัน

(๒) ค่าอาหาร เครื่องดื่ม ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละสองร้อยบาท ต่อวัน

(๓) ค่าเลี้ยงชีพที่สมควรอันเนื่องมาจากการขาดประโยชน์ทำมาหาได้ ให้เบิกจ่ายได้ในอัตราคนละสองร้อยบาท ต่อวัน

(ข) เจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัย

(๑) ค่าที่หักอาศัยอันเนื่องมาจากการคุ้มครองพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินห้องละแปดร้อยบาท ต่อวัน

(๒) ค่าดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่คุ้มครองความปลอดภัยที่ต้องใช้ระยะเวลาไม่ต่ำกว่าสิบสองชั่วโมง ให้เบิกจ่ายในอัตราเหมาจ่ายคนละสองร้อยบาท ต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในกรณีที่ต้องจัดให้มีการปกปิดมิให้เปิดเผยชื่อตัว ชื่อสกุล ที่อยู่ ภาพ หรือข้อมูลอย่างอื่นที่สามารถระบุตัวพยานได้ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒๑ ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่ดำเนินการคุ้มครองพยานตามมาตรการทั่วไปหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการสั่งจ่ายค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โดยต้องมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับ ให้สำนักงานเจรจาเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

หมวด ๒

ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน

ข้อ ๒๒ เมื่อสำนักงานคุ้มครองพยานดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษให้เบิกค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานได้ตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายตามมาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน เบิกจ่ายได้ตามอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๒) ค่าใช้จ่ายในการจ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยาน ให้เบิกจ่ายได้ไม่เกินคนละสองร้อยบาท ต่อวัน

(๓) ค่าใช้จ่ายในการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน รวมทั้งการดำเนินการเพื่อกลับสู่ฐานะเดิมตามคำขอของพยาน ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๔) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม หรือดำเนินการใดเพื่อให้พยานสามารถดำรงชีพอยู่ได้ตามที่เหมาะสม ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๕) ค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ ให้เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

(๖) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาไม่ต่ำกว่าสิบสองชั่วโมง ให้เบิกจ่ายให้เจ้าหน้าที่ที่ช่วยให้การคุ้มครองตามจำเป็นในอัตราหมางจ่ายแต่ไม่เกินคนละสองร้อยบาท ต่อวัน

(๗) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือ หรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒๔ ให้หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานที่ดำเนินการคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นผู้ใช้ดุลพินิจในการสั่งจ่ายค่าใช้จ่ายตามอัตราที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โดยมีหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบของทางราชการไว้ เพื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ เว้นแต่กรณีที่เป็นความลับ ให้สำนักงานเจรจาเกี่ยวกับวิธีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินกับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินต่อไป

หมวด ๓

การตรวจสอบการเบิกจ่าย

ข้อ ๒๕ ให้การดำเนินการอันเกี่ยวกับการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายตามระเบียบนี้เป็นความลับ และให้การตรวจสอบการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายค่าใช้จ่ายดังกล่าวกระทำได้แต่โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สามารถเข้าถึงชั้นความลับได้เท่านั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๖

(ลงชื่อ) พงศ์เทพ เทพกาญจนา

(นายพงษ์เทพ เทพกาญจนา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

วิธีการจ่ายเงินตอบแทนแก่พยานที่เบิกความต่อศาลในคดีอาญาตามระเบียบว่าด้วยค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายแก่พยาน สามี ภริยา ผู้บุพการี ผู้สืบสันดานของพยานหรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยานในคดีอาญา

พ.ศ.๒๕๔๗

๑. เมื่อพยานที่มีสิทธิได้รับค่าตอบแทนตามระเบียบนี้ได้เบิกความต่อศาลแล้ว ในวันเดียวกันนั้น ศาลอาจมีคำสั่งให้จ่ายเงินในใบสั่งจ่ายเงินค่าตอบแทนแก่พยาน ทั้งนี้เพื่อความสะดวกรวดเร็วในการจ่ายเงินให้แก่พยาน หรืออาจสั่งในคำให้การพยาน หรือรายงานกระบวนการพิจารณาก็ได้ ในอัตราที่ระเบียบนี้กำหนด

๒. ให้เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่จ่ายเงินค่าตอบแทนให้แก่พยานดังกล่าวจ่ายเงินตามคำสั่งศาล โดยเบิกจ่ายจากเงินงบประมาณผลผลิตที่ ๓ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน งานช่วยเหลือและคุ้มครองสิทธิของคู่ความตามกฎหมาย ขบรายจ่ายประเภทดำเนินการ ซึ่งศาลมีงบประมาณสำรองไว้ศาลละ ๑๐,๐๐๐ บาท

๓. ให้พยานที่ได้รับเงินค่าตอบแทนลงนามเป็นผู้รับเงินในใบรับเงิน หรือสิ่งของที่คู่ความรับไปจากศาลแบบ (๖๖) โดยเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ลงนามเป็นผู้จ่ายเงิน และให้มีพยานลงนามด้วย

๔. ค่าตอบแทนทั้งหมดที่ศาลต้องใช้ ให้ศาลมีหนังสือไปถึงสำนักศาลยุติธรรมประจำภาค โดยสำนักศาลยุติธรรมประจำภาคจะพิจารณาอนุมัติและแจ้งให้สำนักการคลัง สำนักงานศาลยุติธรรม โอนเงินไปให้ศาลนั้นๆเป็นรายเดือนต่อไป ทั้งนี้สำนักงานศาลยุติธรรมจะจัดเงินเพื่อสำรองไว้ที่ศาลเพิ่มขึ้น โดยเร็วต่อไป

REPUBLIC ACT NO. 6981**AN ACT PROVIDING FOR A WITNESS PROTECTION, SECURITY AND
BENEFIT PROGRAM AND FOR OTHER PURPOSES.**

Section 1. Name of Act. — This Act shall be known as the "*Witness Protection, Security and Benefit Act.*"

Sec. 2. Implementation of Program. — The Department of Justice, hereinafter referred to as the Department, through its Secretary, shall formulate and implement a "Witness Protection, Security and Benefit Program", hereinafter referred to as the Program, pursuant to and consistent with the provisions of this Act.

The Department may call upon any department, bureau, office or any other executive agency to assist in the implementation of the Program and the latter offices shall be under legal duty and obligation to render such assistance.

Sec. 3. Admission into the Program. — Any person who has witnessed or has knowledge or information on the commission of a crime and has testified or is testifying or about to testify before any judicial or quasi-judicial body, or before any investigating authority, may be admitted into the Program:

Provided, That:

- (a) the offense in which his testimony will be used is a grave felony as defined under the Revised Penal Code, or its equivalent under special laws;

- (b) his testimony can be substantially corroborated in its material points;
- (c) he or any member of his family within the second civil degree of consanguinity or affinity is subjected to threats to his life or bodily injury or there is a likelihood that he will be killed, forced, intimidated, harassed or corrupted to prevent him from testifying, or to testify falsely, or evasively, because or on account of his testimony; and
- (d) he is not a law enforcement officer, even if he would be testifying against the other law enforcement officers. In such a case, only the immediate members of his family may avail themselves of the protection provided for under this Act.

If the Department, after examination of said applicant and other relevant facts, is convinced that the requirements of this Act and its implementing rules and regulations have been complied with, it shall admit said applicant to the Program, require said witness to execute a sworn statement detailing his knowledge or information on the commission of the crime, and thereafter issue the proper certification. For purposes of this Act, any such person admitted to the Program shall be known as the Witness.

Sec. 4. Witness in Legislative Investigations. — In case of legislative investigations in aid of legislation, a witness, with his express consent, may be admitted into the Program upon the recommendation of the legislative committee where his testimony is needed when in its judgment there is pressing necessity therefor: Provided, That such recommendation is approved by the President of the Senate or the Speaker of the House of Representatives, as the case may be.

Sec. 5. Memorandum of Agreement With the Person to be Protected. — Before a person is provided protection under this Act, he shall first execute a memorandum of agreement which shall set forth his responsibilities including:

- (a) to testify before and provide information to all appropriate law enforcement officials concerning all appropriate proceedings in connection with or arising from the activities involved in the offense charged;
- (b) to avoid the commission of the crime;
- (c) to take all necessary precautions to avoid detection by others of the facts concerning the protection provided him under this Act;
- (d) to comply with legal obligations and civil judgments against him;
- (e) to cooperate with respect to all reasonable requests of officers and employees of the Government who are providing protection under this Act; and
- (f) to regularly inform the appropriate program official of his current activities and address.

Sec. 6. Breach of the Memorandum of Agreement. — Substantial breach of the memorandum of agreement shall be a ground for the termination of the protection provided under this Act: Provided, however, That before terminating such protection, the Secretary of Justice shall send notice to the person involved of the termination of the protection provided under this Act, stating therein the reason for such termination.

Sec. 7. Confidentiality of Proceedings. — All proceedings involving application for admission into the Program and the action taken thereon shall be confidential in nature. No information or documents given or submitted in support thereof shall be released except upon written order of the Department or the proper court.

Any person who violates the confidentiality of said proceedings shall upon conviction be punished with imprisonment of not less than one (1) year but not more than six (6) years and deprivation of the right to hold a public office or employment for a period of five (5) years.

Sec. 8. Rights and Benefits. — The witness shall have the following rights and benefits:

(a) To have a secure housing facility until he has testified or until the threat, intimidation or harassment disappears or is reduced to a manageable or tolerable level. When the circumstances warrant, the Witness shall be entitled to relocation and/or change of personal identity at the expense of the Program. This right may be extended to any member of the family of the Witness within the second civil degree of consanguinity or affinity.

(b) The Department shall, whenever practicable, assist the Witness in obtaining a means of livelihood. The Witness relocated pursuant to this Act shall be entitled to a financial assistance from the Program for his support and that of his family in such amount and for such duration as the Department shall determine.

(c) In no case shall the Witness be removed from or demoted in work because or on account of his absences due to his attendance before any judicial or quasi-judicial body or investigating authority, including legislative investigations in aid of legislation, in going thereto and in coming therefrom: Provided, That his employer is notified through a certification issued by the Department, within a period of thirty (30) days from the date when the Witness last reported for work: Provided, further, That in the case of prolonged transfer or permanent relocation, the employer shall have the option to remove the Witness from employment after securing clearance from the Department upon the recommendation of the Department of Labor and Employment.

Any Witness who failed to report for work because of witness duty shall be paid his equivalent salaries or wages corresponding to the number of days of absence occasioned by the Program. For purposes of this Act, any fraction of a day shall constitute a full day salary or wage. This provision shall be applicable to both government and private employees.

(d) To be provided with reasonable traveling expenses and subsistence allowance by the Program in such amount as the Department may determine for his attendance in the court, body or authority where his testimony is required, as well as conferences and interviews with prosecutors or investigating officers.

(e) To be provided with free medical treatment, hospitalization and medicines for any injury or illness incurred or suffered by him because of witness duty in any private or public hospital, clinic, or at any such institution at the expense of the Program.

(f) If a Witness is killed, because of his participation in the Program, his heirs shall be entitled to a burial benefit of not less than Ten thousand pesos (P10,000.00) from the Program exclusive of any other similar benefits he may be entitled to under other existing laws.

(g) In case of death or permanent incapacity, his minor or dependent children shall be entitled to free education, from primary to college level in any state, or private school, college or university as may be determined by the Department, as long as they shall have qualified thereto.

Sec. 9. Speedy Hearing or Trial. — In any case where a Witness admitted into the Program shall testify, the judicial or quasi-judicial body, or investigating authority shall assure a speedy hearing or trial and shall endeavor to finish said proceeding within three (3) months from the filing of the case.

Sec. 10. State Witness. — Any person who has participated in the commission of a crime and desires to be a witness for the State, can apply and, if qualified as determined in this Act and by the Department, shall be admitted into the Program whenever the following circumstances are present: *chan robes virtual law library*

- (a) the offense in which his testimony will be used is a grave felony as defined under the Revised Penal Code or its equivalent under special laws;
- (b) there is absolute necessity for his testimony;
- (c) there is no other direct evidence available for the proper prosecution of the offense committed:

- (d) his testimony can be substantially corroborated on its material points;
- (e) he does not appear to be most guilty; and
- (f) he has not at any time been convicted of any crime involving moral turpitude.

An accused discharged from an information or criminal complaint by the court in order that he may be a State Witness pursuant to Section 9 and 10 of Rule 119 of the Revised Rules of Court may upon his petition be admitted to the Program if he complies with the other requirements of this Act. Nothing in this Act shall prevent the discharge of an accused, so that he can be used as a State Witness under Rule 119 of the Revised Rules of Court.

Sec. 11. Sworn Statement. — Before any person is admitted into the Program pursuant to the next preceding Section he shall execute a sworn statement describing in detail the manner in which the offense was committed and his participation therein. If after said examination of said person, his sworn statement and other relevant facts, the Department is satisfied that the requirements of this Act and its implementing rules are complied with, it may admit such person into the Program and issue the corresponding certification.

If his application for admission is denied, said sworn statement and any other testimony given in support of said application shall not be admissible in evidence, except for impeachment purposes.

Sec. 12. Effect of Admission of a State Witness into the Program. — The certification of admission into the Program by the Department shall be given full faith and credit by the provincial or city prosecutor who is required not to include the

Witness in the criminal complaint or information and if included therein, to petition the court for his discharge in order that he can be utilized as a State Witness. The Court shall order the discharge and exclusion of the said accused from the information.

Admission into the Program shall entitle such State Witness to immunity from criminal prosecution for the offense or offenses in which his testimony will be given or used and all the rights and benefits provided under Section 8 hereof.

Sec. 13. Failure or Refusal of the Witness to Testify. — Any Witness registered in the Program who fails or refuses to testify or to continue to testify without just cause when lawfully obliged to do so, shall be prosecuted for contempt. If he testifies falsely or evasively, he shall be liable to prosecution for perjury. If a State Witness fails or refuses to testify, or testifies falsely or evasively, or violates any condition accompanying such immunity without just cause, as determined in a hearing by the proper court, his immunity shall be removed and he shall be subject to contempt or criminal prosecution. Moreover, the enjoyment of all rights and benefits under this Act shall be deemed terminated.

The Witness may, however, purge himself of the contumacious acts by testifying at any appropriate stage of the proceedings.

Sec. 14. Compelled Testimony. — Any Witness admitted into the Program pursuant to Sections 3 and 10 of this Act cannot refuse to testify or give evidence or produce books, documents, records or writings necessary for the prosecution of the offense or offenses for which he has been admitted into the Program on the ground of the constitutional right against self-incrimination but he shall enjoy immunity from criminal prosecution and cannot be subjected to any penalty or forfeiture for any transaction, matter or thing concerning his compelled testimony or books, documents, records and writings produced.

In case of refusal of said Witness to testify or give evidence or produce books, documents, records, or writings, on the ground of the right against self-incrimination, and the state prosecutor or investigator believes that such evidence is absolutely necessary for a successful prosecution of the offense or offenses charged or under investigation, he, with the prior approval of the department, shall file a petition with the appropriate court for the issuance of an order requiring said Witness to testify, give evidence or produce the books, documents, records, and writings described, and the court shall issue the proper order.

The court, upon motion of the state prosecutor or investigator, shall order the arrest and detention of the Witness in any jail contiguous to the place of trial or investigation until such time that the Witness is willing to give such testimony or produce such documentary evidence.

Sec. 15. Perjury or Contempt. — No Witness shall be exempt from prosecution for perjury or contempt committed while giving testimony or producing evidence under compulsion pursuant to this Act. The penalty next higher in degree shall be imposed in case of conviction for perjury. The procedure prescribed under Rule 71 of the Rules of Court shall be followed in contempt proceedings but the penalty to be imposed shall not be less than one (1) month but not more than one (1) year imprisonment.

Sec. 16. Credibility of Witness. — In all criminal cases, the fact of the entitlement of the Witness to the protection and benefits provided for in this Act shall not be admissible in evidence to diminish or affect his credibility.

Sec. 17. Penalty for Harassment of Witness. — Any person who harasses a Witness and thereby hinders, delays, prevents or dissuades a Witness from:

- (a) attending or testifying before any judicial or quasi-judicial body or investigating authority;
- (b) reporting to a law enforcement officer or judge the commission or possible commission of an offense, or a violation of conditions or probation, parole, or release pending judicial proceedings;
- (c) seeking the arrest of another person in connection with the offense;
- (d) causing a criminal prosecution, or a proceeding for the revocation of a parole or probation; or
- (e) performing and enjoying the rights and benefits under this Act or attempts to do so, shall be fined not more than Three thousand pesos (P3,000.00) or suffer imprisonment of not less than six (6) months but not more than one (1) year, or both, and he shall also suffer the penalty of perpetual disqualification from holding public office in case of a public officer.

Sec. 18. Rules and Regulations. — The Department shall promulgate such rules and regulations as may be necessary to implement the intent and purposes of this Act. Said rules and regulations shall be published in two (2) newspapers of general circulation.

Sec. 19. Repealing Clause. — All laws, decrees, executive issuances, rules and regulations inconsistent with this Act are hereby repealed or modified accordingly.

Sec. 20. Funding. — The amount of Ten million pesos (P10,000,000.00) is hereby authorized to be appropriated out of any funds in the National Treasury not otherwise appropriated to carry into effect the purpose of this Act.

Expenses incurred in the implementation of the Program may be recovered as part of the cost or indemnity imposed upon the accused.

Furthermore, other funding schemes or sources, subject to the limitations of the law, shall be allowed in furtherance hereof.

Sec. 21. Separability Clause. — The declaration of unconstitutionality or invalidity of any provision of this Act shall not affect the other provisions hereof.

Sec. 22. Effectivity. — This Act shall take effect after fifteen (15) days following its publication in two (2) newspapers of general circulation.

<http://www.chanrobles.com/republicactno6981.htm>

(chan robles virtual law library)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวศิริเพ็ญ ตั้งทวีสุโข เกิดที่กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ 4 กันยายน 2518 เป็นบุตรของนายนำชัย ตั้งทวีสุโข และนางนันทวัน ตั้งทวีสุโข สำเร็จการศึกษานิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางธุรกิจ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และเนติบัณฑิตไทย สมัยที่ 51 แล้วจึงเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิติศาสตรมหาบัณฑิต สาขากฎหมายอาญาและกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปี พ.ศ. 2545 ประสบการณ์ทำงานที่ผ่านมา คือ เป็นทนายฝึกหัดที่สำนักกฎหมายเขตพลวัฒน์ จากนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายกฎหมายของธนาคารแห่งโตเกียว-มิตซูบิชิ จำกัด สาขากรุงเทพฯ ต่อมาสอบบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการฝ่ายตุลาการ ตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษาได้เมื่อปี พ.ศ. 2545 ปัจจุบันรับราชการในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลจังหวัดนครพนมแผนกคดีเยาวชนและครอบครัว

2518 2

20

40

①